

SETMANARI CASTELLARENC

ANY II :: NUM. 51
Castellar del Vallès - 16 febrer 1934

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

La primera República espanyola

Enmig de l'atmosfera revolucionària que es respira en el camp polític i social i enmig de la gatzara carnavalesca, ha passat quasi desapercebuda la data històrica de l'onze de febrer, el cinquanta set aniversari de la proclamació de la primera República a Espanya.

És alligadorador recordar aquell període d'onze mesos de règim republicà, del 11 de febrer de 1873 al 2 de gener de 1874, contrastant-lo amb la vinguda de la segona República. Encara que més que onze mesos de règim republicà foren onze mesos d'anarquia i de guerra civil fins al punt que durant aquest tan curt període es succeïren quatre Presidents.

La República del 73 vingué per abdicació del rei Amadeu de Savoia, noble estranger a qui les Corts havien ofert la corona d'Espanya perquè acabés amb les lluites civils que durant el segle dinou ompliren la seva història. Amadeu de Savoia comprenent que no era simpàtic al país i que les lluites seguien més cruentes, abdicà i les Corts, que havien esgotat tots els mitjans, proclamaren la República. El cop vingué de dalt; no fou el poble el que instaurà el règim, sinó l'abandó del tron reial. S'intentà establir d'aquella manera la pau ciutadana, però els excessos de les masses i la discòrdia dels partits varen acabar amb el mateix règim que defensaven i vingué el cop d'Estat del general Pavia, i la restauració monàrquica pel cop del general Martínez Campos. La Història d'Espanya es dibuixava d'un mateix color: insurreccions, guerres civils, anarquia, cops d'Estat i règims caducs per ineffectu dels governs.

D'aquella República avui en queda el record romàntic i l'obra que deixaren els grans homes que intentaren regir-la, Figueras, Pi i Margall, Salmeron, i Castelar. Tots ells homes de gran valer, d'abnegació, però tots ells fracassaren en absolut. Darrera d'ells no hi tenien un poble; darrera hi tenien turbes inflamades de passions i cobejances. Però la llei que l'obra d'aquests homes il·lustres deixà i la que el desgovern de la monarquia féu créixer, ha tingut un fruit esplendorós en la segona República, la del 14 d'abril de 1931.

Aquests fets històrics són una demostració de com els moviments produïts per la força, vingui d'on vulgui, no són mitjà de consolidació, que per a fer consistent i estable un règim, una situació, cal l'assistència de la majoria, de la immensa majoria dels ciutadans, i encara aleshores cal que es governi per a tothom, sense atropellaments que fomentin la discòrdia i la guerra civil.

Pel que toca a nosaltres catalans, aquella República que es va dir federal i de la que s'esperava tant per les nostres llibertats, va retardar-les molt més, però no ens en podem lamentar, perquè tot aquest temps ha servit per madurar el renaixement del nostre poble fins a assolir l'actual autonomia.

VIDA MUNICIPAL

SESSIÓ ORDINARIA DEL DIA 14

A dos quarts i cinc minuts de nou s'obre la sessió. Hi assisteixen tots els Consellers i es presideix per l'Alcalde Sr. Tort.

El Sr. Secretari llegeix l'acta de la sessió anterior, la qual és aprovada. Passa a llegir el despatx oficial. Entre altres comunicats en llegeix un que es refereix a la pròrroga de la rectificació del Cens electoral fins al 4 de març.

S'aproven les relacions de comptes de l'escorxador i de jornals d'empleats. Es llegeix la nota de la densitat de la llet en venda. Hi ha una instància de l'Agrupació Esportiva que demana la cessió de les copes i premis pertanyents a l'antic club per a juntar-los amb els que ha obtingut l'actual entitat. Per unanimitat s'aprova la concessió.

Es passa a les proposicions urgents. N'hi ha una de la minoria de Lliga Cata-

lana que proposa el nomenament d'una Comissió especial que elabori un Reglament per a regir la vida interior del Municipi, i a la vegada presenta unes normes perquè regulin l'ordre del Consistori mentre no hi hagi el Reglament. La proposició es fonamenta en diversos articles de la Llei Municipal de Catalunya.

El President diu que primer cal procedir a declarar o no urgent la proposició. El Sr. Bruguera creu que no urgeix perquè fins ara s'ha passat sense. Parla el Sr. Pascuet defensant la proposició. El Sr. Tort diu que ell creu que pot passar a la Comissió de Governació perquè estudiï un Reglament, però que no poden admetre la imposició que representa la proposició amb un Reglament gairebé fet. Interromp el Sr. Matheu per dir que no hi ha cap imposició. Torna a parlar el Sr. Bruguera reconeixent que s'ha de fer un Reglament i que pot encarregar-se'n la Comissió de Governació. Hi assenteix el Sr. Tort, qui torna a remarcar que no tenen cap obligació de fer un Reglament

perquè la Llei no hi obliga i que el faran si volen. Ell és partidari de fer-lo però no accepten les normes perquè semblen una imposició. Intervé el Sr. Roca refermant el que diu el Sr. Tort.

Contesta el Sr. Pascuet, el qual diu que la Llei parla del Reglament i que ells creuen necessari fer-lo i per això han fet la proposició. El Sr. President pregunta si es declara urgent i si passa a Governació. La majoria d'Esquerra Republicana diu que no la creu urgent i que passi a Governació, i la minoria de Lliga Catalana fa constar que ells voten per l'urgència.

S'entra a precís i preguntes. El Sr. Batlle diu que creu encertades les mesures que ha pres l'Alcalde referent als gossos, però que estima necessari molta energia en l'aplicació d'elles, puix que es veuen molts gossos pels carrers sense morrió ni res. Així ho reconeix l'Alcalde-President. El mateix Sr. Alcalde proposa adoptar el sistema de plaques fent un registre de gossos del poble. Intervé el Sr. Buxadé estimulant a l'Alcalde per evitar els estralls de la ràbia en els gossos. Parlen diversos Consellers en aquest mateix sentit. S'aprova la proposició del Sr. Tort.

El Sr. Daví denuncia que en alguns carrers la gent hi llença les escombraries i demana que s'hi posi remei. Li contesta la Presidència dient que és el mal de sempre i que per molt que s'ha fet no s'ha pogut evitar mai.

El Sr. Pascuet demana que es fixi un dia per a reunir-se les Comissions a fi de possessionar-se de la tasca llur i de fer el pressupost de cada una. Es posen d'acord els Consellers i es fixen les següents dates per a reunir-se: divendres 16, Hisenda; diilluns 19, Cultura i Assistència Social; dimecres 21, Governació; i divendres 23 la de Foment.

Tot seguit la Presidència diu que podrien aprovar-se per enllestir aquest assumpte que pot perjudicar els tenders l'alça de preus en alguns articles de porc. Es llegeixen els antecedents i s'aprova l'augment de deu cèntims.

S'aixeca la sessió a un quart i cinc de deu. No hi haurà sessió fins el dia 28.

CAFE MUNDIAL

Diumenge, dia 18 de febrer
a dos quarts de sis de la tarda

GRAN BALL

a càrrec de l'Orquestrina

DANCING JAZZ

Que interpretarà un selecte programa de ballables moderns, el qual és d'esperar deixarà complacuda a la concurrència.

L'empresa

TRIBUNA LLIURE

Dues polítiques
i dues conductes

En la sessió extraordinària del dimecres dia 7, quedaren dibuixades dues concepcions distintes de la política dins l'actual Ajuntament. Es tractava en aquella sessió del nomenament de les Comissions permanents en què calia dividir el Consistori. La minoria de Lliga Catalana presentà una proposició que era ja una demostració de com aquesta minoria vol col·laborar decididament en les tasques municipals.

La proposició presentada pels elements de Lliga Catalana té tres punts. Primer, les denominacions que havien de donar-se a les Comissions, que havien d'ésser, segons ells, d'acord amb la nova Llei Municipal catalana feta, precisament, per l'Esquerra al Parlament Català. Això a més de significar un sentit d'ordenament, tenia l'avantatge de facilitar la comprobació amb la pròpia Llei de la competència de cadascuna de les Comissions. I que això que proposava la minoria de Lliga Catalana no era una cosa de caprici, ho demostra el fet que el mateix dia i hora ho acordava l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament d'esquerres. Però la majoria d'Esquerra a l'Ajuntament de Castellà, amb un concepte retrògrad i reaccionari, manifestava i acordava que es mantinguessin les Comissions antigues amb els mateixos noms. Com si no haguessin passat molts anys i tants esdeveniments com la mateixa autonomia de Catalunya, que exigeix un major respecte a les lleis de la nostra terra!

El segon punt era crear una Comissió permanent de Política Social. Per fer-se càrrec i acceptar la necessitat de constituir aquesta Comissió, n'hi havia prou en tenir present que avui les qüestions socials tenen una decisiva influència en tots els problemes de la vida ciutadana. No fou així; l'Esquerra no sabé o no volgué comprendre-ho. És que per què l'obrer castellarenc es guanya força bé la vida, ja no cal preocupar-se de res més? De cap de les maneres. L'obrer no és solament un productor, sinó que és a la vegada un consumidor i per tant cal preocupar-se que el cost excessiu de la vida no vingui a mermar el veritable valor del jornal. Una encertada política de proveïments, un estudi acurat en la política econòmica, agrària, comercial i de reorganització del mercat, pot millorar molt la situació de la gran majoria dels castellarencs. I encara hi cap el foment de les mutualitats o la coordinació d'aquestes per un millor rendiment; els serveis de cultura assequibles a l'obrer, els serveis d'higiene, esbar-

jo i assistència social, i el mateix problema de l'atur obrer.

Tot això en més o menys escala podria realitzar-se sense perjudicar l'equilibri de l'economia general. Però, la solució de problemes de tanta transcendència no s'improvitza. Per atendre totes aquestes qüestions cal una Comissió permanent destinada exclusivament a aquest efecte, que les atengui d'una manera sistemàtica i completa. Per això la minoria de Lliga Catalana proposava la Comissió Permanent de Política Social, que era rebutjada per la majoria, dins la qual, malgrat tot, hi ha elements que afortunadament ens consta que no podien veure amb bons ulls l'oposició que es féu a una qüestió tan important.

I encara un tercer punt hi ha en aquella proposició. En ella es parlava que les Comissions fossin formades de 3 Consellers, dos de la majoria i un de la minoria. Però l'Esquerra imposà que fossin de 4,

tres per ella i un per la minoria.

L'Esquerra establí així en les Comissions una proposició que no és la que d'acord amb la Llei Municipal catalana existeix en el Consistori, o sigui el 66 % per la majoria i el 33 % per la minoria. Les seves conveniències de partit pogueren més que el respecte a la voluntat del poble que en les eleccions els donà el doble de vots, però només el doble. Obrar així no és democràtic. ¿Haurem de creure que és aquesta la col·laboració de què parlaven en un manifest que per ara ens acontentem en arxivar junt amb altres importants documents i que ens reservem l'oportunitat de comentar-lo?

Heus ací dibuixades dues polítiques i dues conductes. Aquesta sessió que comentem fa pensar que, veritablement, la minoria de Lliga Catalana representa al Consistori una força evolucionista i progressiva i la majoria d'Esquerra l'esperit antiquat i conservador, d'un conservadorisme eixorc: dues polítiques. Els elements de Lliga Catalana demostren amb la seva actuació un respecte i un acatament a la Llei, els elements majoritaris de l'Esquerra un menyspreu que costa poc de qualificar: dues conductes.

Nic

La manca de voluntat societària

Permètem volgut lector que et dediqui unes quantes ratlles d'aquest periòdic sobre aquest tema. Vertaderament el nostre poble en pateix amb accés de manca de voluntat societària, encara que n'hi ha molts que diguin que no és cert, s'equivoquen, puix que l'únic que hi ha molt al nostre poble és afició, però per dissort no passa d'aquí.

Tenim proves clares per demostrar que és cert el que dic més amunt, principalment a la part de societats sèries que tinguin un sentit progressiu a les societats recreatives, encara que no és tant palès, també n'hi ha de manca de voluntat, però en aquestes no afecten tant directament al progrés com les primeres esmentades, les proves no cal que les remarqui aquí puix que solament donant una mirada a les poques societats que hi ha al nostre poble, un hom ja pot fer-se'n ressò d'això.

Ja sabem que una bona part d'això en tenen la culpa aquells que governaven abans, vull dir abans del 14 d'abril de 1931, perquè no protegien com calia als infants amb les escoles primàries, puix que n'hi havia poques i en males condicions, també hem de reconèixer que hi ha una bona part de culpa dels mateixos individus, em refereixo a aquells que diuen (què m'expliquen a mi d'una societat) no vull ésser-ne, no veieu que pagant tam-

bé podré divertir-me igualment, (això ho diuen si els parlen d'una societat recreativa), quan d'una societat sèria i progressiva, sigui política, social o cultural directament, diuen no, tampoc vull ésser-ne, hom pregunta per què no volem ésser-ne d'aquesta o aquella societat? els uns diuen perquè no em vull comprometre: els altres diuen què em té de donar aquesta o aquella societat? quan no mirant que l'afiliar-se en una o altra societat sigui la quina sigui, són actes de germanor i progrés, principalment les societats que tenen un sentit cultural o social. Jo faig a aquesta demostració del que és la vida societària i tinc de remarcar que és a desgrat meu, puix que jo voldria que no hagués tingut ocasió de fer-la aquesta demostració potser també hi haurà qui dirà que no sóc jo el més indicat per fer-la però jo la faig perquè la sento.

Per acabar tinc de dir, que hi ha una societat política nomenada Círcol Republicà Autonomista, la qual té una Joventut immiscuida a la seva disciplina, que està disposada a encaminar tots els seus treballs pels camins de la cultura i progrés, per tant poso de manifest a la massa juvenil del nostre poble que seran ben atesos tots els joves que ens demanin per ingressar a la nostra Joventut, aon estem disposats si guem pocs si guem molts, a lluitar contra el prostitucionisme i ensems anar sempre avant pels camins de la democràcia i de la justícia, essent ajut de tot el que sigui progrés per intensificar la la cultura nostra, preparant-nos per l'esdevenir en la formació d'homes que es trobin preparats quan el poble els necessiti.

Joves Castellarencs! Afiliu-vos-hi pel bé del progrés.

SIXTE CANADELL

J. MARIN BLANCO - Dentista

VISITA: Els dimecres i dissabtes de 3 a 7 de la tarda.

CARRER PASSEIG, 73 - Castellà del Vallès.

Consulta a Barcelona: Tots els dies de 11 a 1 i de 4 a 8 nit - Carrer Fivaller, 25 pral.
(abans Fernando) Telèfon 21069.

Notes de la Redacció:

Igual a les dels números anteriors.

Granja Avícola PRAT

Dedicada exclusivament a la raça
"PRAT ROSSA"

Director Propietari: J. COLOMINAS I
VERGÉS — Prat de Llobregat

REPRESENTANT EXCLUSIU A CASTELLAR:

Miquel Guarro

CARRER PUIGVET, 2

200 polls semanals disponibles
a 15 pessetes dotzena

Extra seleccionada a 20 ptes. dtze.

A preus convenients i a pes 100 pollastres
d'un quilo i polles.

PATATES PER SEMBRAR: Vall de
Núria (Pireneus) - Blanca i groga (Nava-
rra) - Ingleses Royal Kidney.

Arbres fruiters de totes menes a 2'25 un

Diàlegs d'amics

II

- Hola!
- Hola! Com va això?
- Bé i tu?
- Bé, gràcies.
- A propòsit de gràcies; l'altre dia que ens vam trobar...
- Després ahir.
- Llavors, fóra avui.
- Bé, doncs; *antes d'ahir*.
- No sé quin dia vols dir.
- Ah! ara hi caic, *abans d'ahir*.
- Això ja és una altra cosa. Doncs, abans d'ahir vaig dir-te que per a regraciar una cosa calia dir *gràcies* o *moltes gràcies*. I bé; pot dir-se, segons va assabentar-me un gramàtic, *mercès* o *moltes mercès*. Però de totes maneres és més recomanable *gràcies*; per tant cal dir, amb preferència, *gràcies*.
- Menos mal que...
- Menys mal, si no et sap greu.
- És clar que no me'n sap. Ui, ui, *quina corrent* d'aire hi ha per ací; si ens n'anéssim a un altre *puesto*?
- Podem anar a un altre lloc on no hi hagi *p corrent d'aire* amb el ben entès que *corrent* és masculí; direm, doncs, *el corrent* i no *la corrent*; igual que *avantatge*; un *avantatge* i no una *aventatge* i encara menys *vantage*.
- Marxem, doncs, donarem un tomb per a aquesta *manzana*.
- Si no perquè ho dius tan *serios*, fixa't que no dic *serio*, em pensaria que bromeges, car *manzana* en català, qui no ho sap? vol dir *poma*. El que tu deus voler dir és aquesta *illa de cases*.
- Anem, doncs. Mira, mira, aquell *manco* quin gos *xato* més bonic que porta.
- No veig cap *manco* ni cap gos *xato*, però sí un *manxol* amb un gos *camús*.
- Caram, caram he perdut el *gavinet*.
- Bé vaja, no et preocupis; quan et casis et compraré un *gavinet*. Té, ara em fas recordar que he d'adquirir un *trempe*; pots deixar-me poca o molta *xavalla*?
- Què, què dius?
- Sí home, he de comprar allò que tu

segurament deus dir una *pluma* i em manca *calderilla* que diuen molts.

I en arribar ací, amic lector, aquell entrà a una botiga per a adquirir un *trempe*; l'altre romangué esperant-lo; jo, tot dissimulant, també, però trigava tant a sortir que vaig decidir no fer més l'indiscret i anar per les meves.

J. B.

El ball de "Piñata" a l'Ateneu Castellarenc

Dissapte passat va tenir lloc l'anunci ball de «Piñata» el primer que s'ha celebrat a la nostra població, i com que era una innovació l'èxit no pogué esser mes falaguer, sobretot pels organitzadors que prou bé s'ho mereixien.

L'hora anunciada pel començ del ball era a dos quarts de deu, i hem de tenir en compte que a dos quarts de vuit la concurrència ja començava ha invadir la sala. Això vol dir que quan vareix personal-me a l'Ateneu per entrar-hi o intentar entrar-hi era un quart d'onze i fou menester mitja hora per poder arribar fins al saló, on en moltes penes i treballs i després d'adoptar una posició no del tot molt còmode, vareig poguer fruir del bo que donava el lloc destinat per a exhibir-si els «Piñatistes». Dono una llambregada general i casualitat; la primera de les màscares que reconec és la meua volguda esposa, res hi podia dir, doncs el mateix dia al migdia hi havia consentit i en aquest moment hem tocava callar i res més que callar.

Comença un ball del repertori que ens té acostumats l'orquestrina The May Jalem Jazz, de la nostra població i fatalitat, ve una màscara, per cert molt ben composta i em convidava a ballar, naturalment no podia tenir la pretensió de donar-li *pot* però sí, el que em recaba més era la *pe-la* que havia de pagar, però vareig fer-me el pensament de què *som la ball i hem de ballar*. Dintre el cercle tot ballant se'm presentà l'ocasió d'admirar uns vestits sobretot els de màscares bonics de debò, principalment dos o tres d'època amb unes sedes riquíssimes. Els mascarons bé, sense haver-n'hi cap que destaqués pel seu vestit i la sala guarnida amb tires de paper de colors; davant de què se'm féu impossible saber el nombre de disfreses amb el moviment que s'esdevenia, m'he enterat de què hi havien 49 màscares i 66 mascarons.

Des d'aquestes columnes felicito cordialment als organitzadors per la seva excel·lent tasca i sobretot per la serietat emprada, ço que fa que aquests balls no defalleixin, encoratjant-los per tal de què un altre any continuïn, ço que enguany ha esdevingut una novetat pel nostre poble.

KALIXTUS

NOTICIARI

LA FONT DE LA PLAÇA MERCADAL

Aquesta setmana s'ha procedit a la instal·lació definitiva de quatre figures al·legòriques a la font Monumental de la Plaça Mercadal, quines figures són de metall

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge dia 18 de febrer - Tarda a les 3
GRAN PARTIT AMISTÓS entre la

PENYA OLÍMPICS

antic Atlètic de Sabadell

Presentant el nostre Club una de les millors alineacions per a poguer competir a l'esmentat equip

També posem en coneixement que el diumenge el matí a les 10'30, hi haurà un gran partit entre:

PENYA VALLES de Sabadell
PENYA MONTSERRAT

NOTA: Tot soci al adquirir l'entrada de camp, ha de presentar el carnet del mes corrent, del contrari no podrà gaudir del preu de soci.

Preus: Socis, 0'50 ptes. - No socis, 1 pta.

bronzejat i n'hi han dues que representen dos dufins i les altres dos corns de l'abundó, per cert molt ben treballades. Ara doncs per quedar totalment acabada l'esmentada font hi manca tan sols col·locar una de les grans peces de pedra i fer el paviment del cercle que forma dita font, que suposem es portarà a cap dintre poc.

INTERVENCIÓ QUIRÚRGICA

Per tal de sofrir una intervenció quirúrgica, a la vista s'ha traslladat a la Capital el Secretari del Jutjat municipal de la nostra població Sr. Rafael Pelechà Bertran, a qui desitgem un prompte i total restabliment.

SORTEIG

Diumenge passat va tenir amb una concurrència nombrosa i entusiasta, l'acte de sortejar els premis que l'Obra Social Benèfica ofería als visitants del seu artístic Pessebre. Varen sortir premiats els números següents: Imatge de l'Infant Jesús, 419; la nina, el 717; i la pilota el 937.

NOVA JUNTA

La germandat de Sant Marc, en l'última reunió de Junta celebrada, quedà constituïda de la següent manera:

President, Pere Costa Galceran; Vis President, Joan Quer Ribas; Secretari, Miquel Santa-Anna Balletbó; Tresorer, Francesc Matheu Romeu; Comptador, Modest Lloret Buxens; Vocal 1, Jaume Marsol Armengol; Vocal 2, Joan Clapés Dosrius.

Saludem a la nova Junta, desitjant-los l'èxit necessari en l'exercici de llurs càrrecs.

LES PASSADES FESTES DE CARNESTOLTES

Amb uns dies vertaderament primaverals, han transcorregut les festes de Carnestoltes les quals totes s'han vist molt concorregudes, sobressortint d'una manera especial l'explèndid ball de «Piñata» organitzat per la societat «Ateneu Castellarenc».

AL TEATRE DEL

SINDICAT AGRÍCOLA ARMONIA

Pels vinents dissabte a la nit i diumenge tarda i nit hi ha anunciat al teatre del Sindicat, representacions de Revistes a càrrec d'una Companyia de la Capital.

CINE SONOR ATENEU

un film de
LUBITSCH

Escullidíssim programa «PARAMOUNT» pel diumenge dia 18 de febrer de 1934

NOTICIARI
SONOR núm. 16

La bonica comèdia creació de

Jackie Coogan
Mitzi Green
Junior Durkin

Las
Aventuras
de
Tom
Sawyer

NO DEIXEU DE
VEURE AQUEST
PROGRAMA!

EXCELSIOR CINEMA

Formidable programa pel dia 18 de febrer de 1934

2 PRODUCCIONS EXTRAORDINARIES 2

«Selecciones Filmófono» presenta a FRITZ KORTNER i ANN STEN en l'interessantíssim film

KARAMAZOFF EL ASESINO

Basat en la famosa obra «Los hermanos Karamazoff» del genial escriptor rus F. Dostoiewski

RAMON NOVARRO - MADGE EVANS-CONRAD NAGEL

El hijo del Destino

Un drama de la vida oriental

I la còmica «METRO»

Un par de Focas

Casa Pascuet

CARRER MAJOR, 45 i 47

Aproveiteu-vos de les grans **REBAIXES**

Gèneres blancs i de fi de temporada, que realitza la

durant el present mes de febrer

Gran assortit de llençols, grantins colors, mocadors, manteleries, confeccions, tovalloles, flassades, etc. etc., a

PREUS BARATÍSSIMS
que us faran **COMPRAR SENSE GANES**

Una xocolata: "Puro Fino"

Unes galetes: Assortit superior

Una garantia

"SOLSONA"

Demaneu-les a tots els establiments de queviures

Representant per aquesta comarca: JOAN SUBIRÓS - Font, 26 - Telèfon 1011 - Sabadell